

foldige Penge. Og der kan ogsaa blive Anvendelse for Penge her i København til et Fremstød for Højskolen. Der tænkes paa at skaffe en ny Bygning til Borups Højskole, og der har, som bekendt, været arbejdet paa det længe. Her er Brug for Penge rundt omkring fra, og jeg drister mig til at paastaa, at Penge, der er ydet til saadanne Formaal, er i Øjeblikket langt bedre anvendt end de Penge, der strømmer ind til Opførelse af nye Kirker i København, som der ikke er Brug for.

Dernæst vil jeg gerne gøre en Bemærkning vedrørende Menighedsraadslovens § 35. Heri bestemmes, at naar et Embede er ledigt, skal Biskoppen eller paa hans Vegne Provsten, forinden Indstilling sker, holde et Møde med det paagældende Menighedsraad. Jeg tør sige, at i det Udvalg, som behandlede de kirkelige Forslag i 1922, var der i hvert Tilfælde et stort Flertal, som var ængsteligt for, at Biskoppen skulde komme til at øve noget Tryk paa Menighedsraadet; og derfor blev det udtrykkelig bestemt, at Biskoppen ikke maatte overvære Indstillingen, men at denne skulde ske i et senere Møde, der dog skulde holdes senest 48 Timer efter det Møde med Biskoppen eller Provsten. Det blev netop bestemt ud fra dette, at man ikke ønskede, at Biskoppen eller Provsten skulde lægge noget som helst Tryk paa Menighedsraadet.

Nu er der imidlertid foregaaet en Indstilling i Højslev ved Skive, som synes at vise, at den paagældende Biskop ikke rigtig har forstaaet sin Stilling. Der var indenfor det paagældende Menighedsraad forinden Biskoppens Møde med det fuld Enstemmighed om at indstille en bestemt Mand til Embedet; men ved det Møde, hvor Biskoppen i Henhold til Loven skal gennemgaa Ansøgningerne, men kun rent embedsmæssigt gennemgaa dem, har Biskoppen øvet en Agitation mod den Mand, som man ønskede at faa indstillet som Nr. 1. Resultatet deraf blev, at den Enstemmighed, som var til Stede forinden Mødet, ikke var til Stede derefter. Man kan sige: Ja men det er Menighedsraadets Fejl, at det ikke kan staa overfor en saadan Agitation fra Biskoppens Side. Men jeg mener rigtignok, at i første Linie er det en stor Fejl af den paagældende Biskop, at han tillader sig at foretage en saadan Agitation, hvilket slet ikke har været Meningen med det Møde, han skulde holde med Menighedsraadet.

Derfor vil jeg henstille til det højtærede Minister, om man ikke burde ændre

denne Bestemmelse, saaledes at Biskoppen eller Provsten aldeles ikke skal rejse ud til de paagældende Menighedsraad. Det er efter min Mening fuldkommen overflødig; Menighedsraadet kan virkelig meget godt selv foretage, hvad der her skal foretages. Og det vil være en lille Besparelsesforanstaltning, som ogsaa kan have sin Betydning i disse Tider, hvor det gælder om at tage Smaatingene med. Jeg henstiller derfor, at vi ændrer denne Bestemmelse i Menighedsraadsloven, saaledes at disse Møder ikke skal holdes. Men i hvert Tilfælde haaber jeg, at Ministeren meget bestemt har betydet den paagældende Biskop, at han har misforstaaet sin Stilling lige overfor Menighedsraadet, idet det er Menighedsraadet, der har Ansvaret for Indstillingen og ikke Biskoppen, og hvis Menighedsraadet ønsker den paagældende Præst, har Biskoppen ikke til agitere imod det.

Endnu skal jeg kun gøre en lille Bemærkning til den højtærede Kirkeminister. Jeg staar her med et Cirkulære af 13. December 1923 i min Haand; det er et Cirkulære, som angaar de mange Kasser, som Menighedsraadene har under deres Bestyrelse, og her ser jeg, at den højtærede Kirkeminister nu endogsaa kræver, at Menighedsraadene skal indsende Overslag over Menighedsraadskassens Indtægter og Udgifter. Det vil sige en Kasse, hvori der næsten kun indgaar, hvad der kommer gennem Kirkebøsserne — det er deres væsentlige Indtægt. Nu forlanger man virkelig, at Menighedsraadene skal indsende til Provstiudvalgene Overslag over disse Indtægter og Udgifter. Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti klagede over, at man tog noget Arbejde fra Provstiudvalgene, og mente, at de saa vist ikke var overlæssede, saa der ikke var Grund til at tage noget Arbejde fra dem. Nu kan jeg altsaa trøste ham med, at her har den højtærede Kirkeminister givet dem Arbejde til Gengæld for det, han tager fra dem i Henhold til de paagældende Bestemmelser, som omtaltes af den ærede Ordfører. Men jeg maa tilstaa, at dette burde den højtærede Kirkeminister rigtignok have sparet, sparet Menighedsraadene for de Skrivelser og det Papir, der skal indsendes, og Provstiudvalgene for det Papir og de Skrivelser, som skal afgaa igen.

Det er dog ganske urimeligt, hvad man her forlanger. Jeg forstaar saa udmærket godt, at man skal sørge for, at disse Provstiudvalg — som vi fik, fordi de skulde være Led i den Kirkeforfatning, som man stillede imod — skal tage sig ud af noget, og derfor giver dem noget at bestille. Men her tror